Súd:	Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka:	4C/130/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5609208088
Dátum vydania rozhodnutia:	21. 05. 2010
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Zuzana Bajlová
ECLI:	ECLI:SK:OSLM:2010:5609208088.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Zuzanou Bajlovou v právnej veci navrhovateľa: Z. V., rod. M., nar. X.XX.XXXX, bytom Q. W. X, XXX XX M., štátny občan SR, zastúpená JUDr. Martinom Cibuľom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Hollého 4456/1, 031 01 Liptovský Mikuláš, proti odporcovi: O. Z., rod. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XXXX/X, XXX XX H. X., štátny občan SR, toho času vo výkone trestu odňatia slobody Ú. Z. - Š., o náhradu majetkovej ujmy v súvislosti s úmrtím blízkej osoby, o náhradu nemajetkovej ujmy z dôvodu porušenia práva na ochranu osobnosti, t a k t o

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke 11.758,45eur v lehote do pätnástich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 705,-eur v lehote do pätnástich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Súd navrhovateľke náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.10.2009 sa navrhovateľka, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, domáhala, aby súd uložil odporcovi zaplatiť jej 1.758,45eur ako náhradu nemajetkovej ujmy, spočívajúcej v úhrade primeraných nákladov spojených s pohrebom a čiastky 200.000,-eur ako náhradu nemajetkovej ujmy v dôsledku porušenia práva na ochranu osobnosti. Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 1.10.2008, č.k. 2T/51/2008, bola podľa ust. § 334 ods. 4 Trestného poriadku schválená dohoda o vine a treste zo dňa 27.5.2008 v znení dohody zo dňa 1.10.2008, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť vyhlásením dňa 1.10.2008 a ktorým bol odporca uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa ust. § 149 ods. 4 Trestného zákona, keď ako vodič dopravného prostriedku v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takúto činnosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky, spôsobil z nedbanlivosti smrť blízkej osoby navrhovateľky, jej V. X. V., ktorý na následky zranení, utrpených pri dopravnej nehode dňa XX.XX.XXXX, zomrel. Odporca sa v plnom rozsahu priznal k spáchaniu trestného činu. Navrhovateľke v súvislosti s úmrtím jej syna vznikla priama majetková ujma spočívajúca v účelne vynaložených nákladoch spojených s pohrebom. Navrhovateľke náklady spojené s pohrebom neboli ani sčasti uhradené pohrebným, podľa ust. § 101 Zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení. Popri majetkovej ujme, ktorá navrhovateľke vznikla v dôsledku zavinenia protiprávnym konaním odporcu, utrpela navrhovateľka v súvislosti s jeho konaním aj nemajetkovú, citovú ujmu. Túto ujmu možno považovať za zásah do jej práva na ochranu súkromia a rodinného života, ktorý je vyjadrený v čl. 17 ods.1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, v čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj v čl. 19 ods.

2 Ústavy SR. Navrhovateľka ako matka konaním odporcu stratila možnosť realizácie a ďalšieho rozvoja rodinného života so svojim synom a je o citový vzťah k svojmu dieťaťu, ako najbližšiemu rodinnému príslušníkovi, ochudobnená. Zásah do práva na ochranu súkromia, rodinného života je nutné považovať za nereparovateľný a ujmu, ktorá navrhovateľke vznikla, za trvalú a nezvratnú. Poukazujúc na duševné utrpenie, ktoré musela navrhovateľka, ako matka, prežiť a ktoré zanechalo na jej zdraví následky, ktoré sú dôvodom trvalej liečby, nemožno považovať morálne zadosťučinenie, podľa ust. § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, za postačujúce na zmiernenie vzniknutej nemajetkovej ujmy v emocionálnej oblasti. Uvedený záver v skutku v porovnateľnom prípade vyslovil vo svojom uznesení aj Ústavný súd Českej republiky, sp.zn. IV Ús/315/01. Zavineným konaním na strane odporcu vznikol na strane navrhovateľky nenapraviteľný následok prejavujúci sa celoživotnými traumatizujúcimi spomienkami na násilnú stratu milovanej osoby. Navrhovateľka v dôsledku straty svojho jediného syna pociťuje stavy ťažkej úzkosti a depresie, ktoré si vyžadujú trvalú psychiatrickú starostlivosť a boli dôvodom vyhľadania odbornej psychiatrickej pomoci.

Súd podľa ust. § 101 ods. 2 Obč.súd.por. konal a rozhodol v neprítomnosti odporcu, ktorý termín pojednávania zobral na vedomie. Na výzvu súdu, ktorá bola doručená odporcovi do vlastných rúk dňa 10.5.2010, aby odporca zaslal súdu plnú moc udelenú ním zvolenému právnemu zástupcovi, odporca nereagoval.

Právny zástupca navrhovateľky vo svojich ústnych prednesoch na pojednávaní, ako aj v písomnom vyjadrení, trval na podanej žalobe. Uviedol, že náklady spojené s pohrebom podľa zachovaných dokladov sú potraviny na pohrebnú hostinu - kar vo výške 246,86eur, záloha na torty 381,73eur, kompletné pohrebné služby 492,50eur, t.j. náklady 1.121,09eur. Okrem toho mala navrhovateľka náklady na hudbu na pohrebnej hostine - 200,-eur, konský vozový sprievod vo výške 200,-eur, na prenájom sály, kde sa konal kar, vo výške 100,-eur. Navrhovateľka spolu so svojim synom a ostatnými členmi rodiny tvorili plnohodnotnú, fungujúcu rodinu. Tým skôr boli zväzky medzi nimi intenzívne a veľmi silné. Došlo k absolútnej ujmy, t.j. smrti, ktorú nie je možné vynahradiť nejakým finančným ekvivalentom. Zvlášť, keď neexistuje na Slovensku právna úprava, ako to je napr. v Českej republike. Majú za to, že finančný ekvivalent za náhradu nemajetkovej ujmy je primeraný taký, aký požadujú.

Navrhovateľka sa pridržiavala toho, čo uviedol jej právny zástupca. Uviedla, že 23 rokov je vydatá. Jej manžel F. V. je na invalidnom dôchodku, mal problémy so srdcom. Majú len dve deti a to syn a dcéru L. V.. Všetci žili v rodinnom dome. Chlapec im veľmi pomáhal, prispieval do domácnosti, robil okolo domu, upratoval dvor, chcel si robiť prístavbu. Toto boli jeho plány do budúcna. Bol to veľmi pekný chlapec. Navštevoval A. Š., odtiaľ odišiel. Potom začal podnikať tak, že začal G. U. A.. Žili ako usporiadaná rodina. Potom, ako sa to stalo, F. S. H., W. V. Q. J. samovra. Navštevuje X.. Q.. Chlapec bol jej život. Jeden opitý človek jej ho zobral. Má zvýšený cukor, ako sa to stalo, cukor jej rapídne stúpol. Navštevuje U.. Chlapec navštevoval A. W. Liptovskom Á., robil modeling, chodil na prehliadky. Ona nemôže chodiť ani na cintorín. Odporca za nimi ani raz neprišiel povedať prepáč. Syn pomáhal sestre financovať školu, táto má teraz prerušené štúdium.

Odporca do zápisnice pred dožiadaným súdom uviedol, že s návrhom navrhovateľky nesúhlasí, lebo je to blbosť. Chlapec nemal vodičský preukaz, mal silné dioptrie, nedal mu prednosť. S nárokom na majetkovú ujmu - pohrebné súhlasí. Poisťovňa to už zaplatila, mesačne to spláca. S nemajetkovým nárokom nesúhlasí v žiadnom prípade.

Okrem výsluchu účastníkov konania a svedkyne L. V., súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín založených v spise a s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu 6D/1523/2006, 2T/51/2008.

Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo, aj vo vzájomnej súvislosti, súd zistil tento skutkový a právny stav:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 2T/51/2008 zo dňa 1.10.2008 súd podľa ust. § 334 ods.4 Trestného poriadku schválil dohodu o vine a treste uzavretú dňa 27.5.2008 v znení dohody zo dňa 1.10.2008 medzi Okresnou prokuratúrou Liptovský Mikuláš a obvineným O. Z., nar. XX.X.XXXX a obvineného O. Z. uznal vinným, že dňa 26.10.2006 o 23.00 hod. po požití alkoholických nápojov viedol osobné motorové vozidlo zn. Q. XXX, ev.č. H.-XXXAP, po ceste č. E. W. obci - Š., smerom na H. X. - J., stredom vozovky, pričom v dôsledku neprimeranej rýchlosti vzhľadom na poveternostné podmienky (75km/1hod +/-10), nesprávnej techniky a spôsobu jazdy, tiež vplyvom požitého alkoholu, keď znaleckým prepočtom mu bolo zistené v čase dopravnej nehody najmenej 1,9g/1kg - promile alkoholu v krvi, prešiel do protismeru a pri rodinnom dome č. XXX narazil do protiidúceho osobného motorového vozidla zn. Š. XXXL, O..Č.. H.-XXXAY, ktoré viedol vodič X. V., nar. XX.X.XXXX a ktorý pri dopravnej nehode utrpel mnohopočetné poranenia W. J. L. n N.-A. Š. V. n C. U. L. krvnA. J., S. Z. C. U. XX.XX.XXXX J. 7.XX A.. C., spolujazdec X. V. X. W., nar. XX.X.XXXX utrpel N. L. U. L. V. disekciou E. L. kaud R. E. V. V. hojen Z.X. C. W. bli Č. V. W., Q. Q. W. pravej U. R. U., Q. J. J. V. pr Z. W. mo, A. (Q. Z. W. Q. U.) J. U. L. v A., W.; Q. Z. H. J. U., Q. A. W., Q. V. V. minim X.V. N. S. Z. V., Q. S. Q. Q. L. pomlia Q. S., Z. C. V. W. Y. po H. L. obmedzenie obvyklom Ž. U. XX. X. XXXX, pričom obvinený porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a/, § 4 písm. b/, § 7 ods. 1, § 15 ods. 1, 4 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách, čím spáchal prečin usmrtenia podľa ust. § 149 ods. 4 Trestného zákona a za to bol odsúdený na trest odňatia slobody o výmere štyri roky so zariadením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a zároveň bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere štyri roky. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku boli poškodená Z. V. a poškodený X. W. odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Ako vyplýva zo záveru znaleckého posudku č. 239/2006 vypracovaného znalcami Q.. X.. D. S., Q.. L. X.. F. Z., Q.. Bezprostrednou príčinou smrti poškodeného X. V. bol so životom nezlúčiteľný N.-A. Š. Q. C. N. Q. W. J. V. nasledovn C. U. L. krvn J.. M. W. F. C.Í., ktoré pri inkriminovanej dopravnej nehode neb. X. V. utrpel, je analyzované v bode VIII. znaleckého posudku. Z lekárskej správy X.. O. Q. (č.l. 35 spisu) mal súd za preukázané, že navrhovateľka trpí J. O.S. H., J. U. Q.. Okrem toho je v U. V. od r. 2005 pre U. X., X. N. (č.l. 47 spisu). Ako vyplýva zo správy V. Q., Q. H. X. (č.l. 75 spisu) navrhovateľke neboli zo sociálnej poisťovne vyplatené žiadne dávky sociálneho poistenia v dôsledku úmrtia jej syna X. V., na následky dopravnej nehody zo dňa 26.10.2006.

Podľa čl. 19. ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 1. ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodnej zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

Podľa čl. 7. ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách majú prednosť pred zákonmi.

Podľa čl. 8. ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 449 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri usmrtení sa uhradzujú aj primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytnutým podľa predpisov o nemocenskom poistení.

Vyššie citované ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka zabezpečuje ochranu osobnosti každej fyzickej osoby formou všeobecnej úpravy, ktorá sa týka zabezpečenia ochrany osobnosti fyzickej osoby ako celku, uvádza príklad na niektoré jednotlivé typické hodnoty osobnosti fyzickej osoby (život, zdravie, občiansku česť, ľudskú dôstojnosť, súkromie, meno a prejavy osobnej povahy...), ktorých ochranu je potrebné v oblasti občianskeho práva zaistiť pred inými subjektmi s rovným právnym postavením. Občianskoprávna ochrana jednotlivých hodnôt osobnosti fyzickej osoby nie je obmedzená iba na hodnoty výslovne uvedené v zákone.

Ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka poukazuje na demonštratívny výpočet chránených zložiek osobnosti obsiahnutých v tomto ustanovení, popri práve na ochranu života, zdravia, občianskej cti, svojho mena a prejavov osobnej povahy sem možno zaradiť aj právo na ochranu osobnej slobody, osobného súkromia. Súčasťou súkromného života je aj život rodinný zahŕňajúci sociálne, morálne, kultúrne vzťahy medzi najbližšími príbuznými.

K vzniku nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby môže dôjsť rôznym spôsobom vzhľadom na odlišnú povahu jednotlivých hodnôt osobností tvoriacich ich fyzickú a morálnu jednotu.

V prejednávanej veci si navrhovateľka uplatnila nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla v dôsledku straty syna, ktorú si vyčíslila na sumu 200.000,-eur. Vykonaným dokazovaním mal súd za nesporne preukázané, že k úmrtiu X. V. došlo v dôsledku dopravnej nehody, ktorú jednoznačne zavinil odporca a pri Z. X. V. zomrel.

Úmrtím X. V. došlo k zásahu do emocionálnej sféry jeho matky, t.j. navrhovateľky, k neodvrátiteľnému mimoriadne významnému, veľmi citlivému a hlbokému zásahu do práva na ochranu súkromia a rodinného života navrhovateľky, a to z dôvodu, že stratila syna, s ktorým tvorili, aj s ostatnými príbuznými, plnohodnotne fungujúcu rodinu. Je nepochybné, že nečakaným šokujúcim úmrtím X.S. V. došlo k závažnému zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľky spočívajúceho v obmedzení jej súkromného a rodinného života, stratou nebohého bola narušená celistvosť rodiny, následky tohto činu sú trvalé a neodstrániteľné, keď ochudobnenie v citovej oblasti je nenapraviteľné.

Podľa názoru súdu ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka poskytuje dostatočnú oporu pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy pozostalým za zásah do ich osobnosti usmrtením blízkej osoby.

Navrhovateľka smrťou syna utrpela citovú ujmu (citovou ujmou rozumieme prežívanie nepríjemných pocitov alebo neprežívanie citov príjemných, t.j. citová strata), stratila smrťou blízkej osoby jeho lásku a radosť s ním prežívanú. Bez pochyby ide zásah do osobnostnej, súkromnej sféry navrhovateľky a je porovnateľným aspektom pre priznanie práva na nemajetkovú ujmu v peniazoch. Následky tohto zásahu do súkromia navrhovateľky sú nereparovateľné, náhrada nemajetkovej ujmy, ktorá navrhovateľke vznikla môže však (v peniazoch) aspoň čiastočne prispieť k zmierneniu vzniknutého stavu.

Výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je súdom určovaná voľnou úvahou, avšak s prihliadnutím na zákonné kritériá závažnosti vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti došlo. Určenie konkrétnej výšky náhrady potom musí zohľadňovať všetky okolnosti prípadu a musí byť v súlade s požiadavkou spravodlivosti.

Je zrejmé, že výšku náhrady nemajetkovej ujmy za stratu blízkej osoby nie je možné vyčísliť, za prežitú citovú ujmu, za zásah do osobnostnej súkromnej sféry navrhovateľky je však možné určiť aspoň primerané zadosťučinenie v peniazoch, pričom súd je toho názoru, že priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,-eur je opodstatnené, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 444 Občianskeho zákonníka Českej republiky, podľa ktorého za škodu usmrtením príbuzného alebo člena rodiny (aj blízkej osoby žijúcej v spoločnej domácnosti) prináleží jednorazové odškodnenie vo výške 240.000,-Kč. Na základe uvedeného súd mal za to, že navrhovateľmi uplatnené zadosťučinenie vo výške 100.000,00 eur pre každého z navrhovateľov je neprimerane vysoké, z toho dôvodu súd určil náhradu nemajetkovej ujmy na sumu 10.000,00 eur, čo je porovnateľné s právnou úpravou v Českej republike a v ostatnej časti, pokiaľ sa navrhovatelia domáhali vyššej čiastky, než bola súdom priznaná, súd návrh navrhovateľov ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o argumentáciu odporcu, podľa ktorej bolo potrebné zohľadniť i spoluvinu poškodeného X. V., súd túto argumentáciu odporcu neuznal, nakoľko odporca bol právoplatne uznaný vinným zo spáchania trestného prečinu usmrtenia, ku ktorému činu sa priznal. Ako vyplýva zo záverov znaleckého posudku č. 20/2007 znalca E.. F. Z. spoluzavinenie zo strany poškodeného zistené nebolo.

Navrhovateľka si zároveň uplatnila nárok na náhradu nákladov spojených s pohrebom, ktorú vyčíslila na sumu 1.758,45eur, ktorú sumu odporca nenamietal, nespochybnil. Vykonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané, že zo strany V. Q., Ú. M., neboli navrhovateľke vyplatené žiadne dávky sociálneho poistenia. Preto súd žalobe aj v tejto časti vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Nakoľko je navrhovateľka oslobodená od platenia súdneho poplatku, podľa ust. § 2 ods.2 Zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, poplatková povinnosť prešla na odporcu, preto ho súd zaviazal zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 705,-eur, t.j. 6% zo sumy 11.758,-eur a to do pätnástich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Nakoľko si navrhovateľka nevyčíslila, podľa ust. § 151 ods.1 Obč.súd.por., trovy konania, súd by jej priznal náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu s výnimkou trov právneho zastúpenia a nakoľko navrhovateľke iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd jej náhradu trov konania, podľa ust. § 151 ods. 2 Obč.súd.por., nepriznal. V takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.